

Вториятъ просѣкъ.

Богъ да прости мъртви души! Дарувайте една пара,
една пара мала стока! Хайде, майко, хайде, сестро!

Третиятъ просѣкъ (свири и пѣе).

Процѣло ми пиле соколово
На личенъ день, на благовѣщение,
Като пѣе, а то тихо дума:
„Излазайте момци на планина,
Развивайте червени байряци,
Пригответе бѣлгарски криваци,
Па мажете турските читаци.“
Излѣга са Вжрламушъ войвода,
Па извади седемдесетъ момка,
Заведе ги на Шримъ-планина,
Да са шѣта по гора зелена.
Замързнале сѣсъ ясното слѣнце,
Осѣмнале сѣсъ бѣли снѣгове;
Замързнале пушки на рамена,
Замързнале сабли на бѣдрето.
Отговоря Вжрламушъ войвода:
„Ой ви вазе, седемдесетъ момка,
Повдигнете на пушки кондаци,
Па да идемъ въ Кйостендила града,
Да нападнемъ на пашови двори,
Да огрѣмъ наша тѣнка снага.“
Послушале момци войводата,
Повдигнале на пушки кондаци,
Па отишле при паша нагости. . . .

Четвъртиятъ просѣкъ (пѣе).

Жените ни сѣсъ турчинъ са любать,
Сестрите ни въ харемътъ са губать,
Майките ни дрѣбни сѣлзи ронать,
Бащите ни заптиете гонать.